

व्रीडितापांगी सव्रीडकटाक्षी तस्मिन्नेव न्यस्तं हृदयमीक्षणं च ययासा ॥ ७ ॥ अंतरं हर्तुमवसरं प्रेप्सुः प्राप्नुमिच्छुः कामेन भ्रमच्चित्तं यस्य सः शं रामा
दिसन्माननिमित्तं सुखम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ आसमंताद्बुधतः आवरणं कुर्वतः ॥ १० ॥ ११ ॥ पारिवर्हाणिवरवध्वोः प्रीतिदेयानि ॥ १२ ॥ १३ ॥
अनीहया अनुद्यमेनैवागतं यदाहार्यं भोज्यं तेन निर्वर्तितानि जाः क्रियायेन सः ॥ १४ ॥ यात्रामात्रं शरीरादिनिर्वाहमात्रं भोज्यमुपनमति तं प्रत्यागच्छ

साऽपितंचकमेवीक्ष्य नारीणां हृदयंगमम् ॥ हसंती व्रीडितापांगी तन्यस्त हृदये क्षणा ॥ ७ ॥ तां परं समनुध्या
यन्नंतरं प्रेप्सुरर्जुनः ॥ नलेभेशं भ्रमच्चित्तः कामेनातिबलीयसा ॥ ८ ॥ महत्यां देवयात्रायां रथस्थां दुर्गनिर्ग
ताम् ॥ जहारानुमतः पित्रोः कृष्णस्य च महारथः ॥ ९ ॥ रथस्थो धनुरादाय शूरांश्चारुंधतो भटान् ॥ विद्राव्य
क्रोशतां स्वानां स्वभागं मृगराडिव ॥ १० ॥ तच्छ्रुत्वा क्षुभितो रामः पर्वणीव महार्णवः ॥ गृहीतपादः कृष्णेन
सुहृद्भिश्चान्वशाम्यत ॥ ११ ॥ प्राहिणोत्पारिवर्हाणिवरवध्वोर्मुदाबलः ॥ महाधनोपस्करे भरथाश्च नरयो
षितः ॥ १२ ॥ श्रीशुक उवाच कृष्णस्यासीद्विजश्रेष्ठः श्रुतदेव इति श्रुतः ॥ कृष्णैकभक्त्या पूर्णार्थः शां
तः कविरलंपटः ॥ १३ ॥ स उवास विदेहेषु मिथिलायां गृहाश्रमी ॥ आनीहया गताहार्यं निर्वर्तितं निजक्रियः
॥ १४ ॥ यात्रामात्रं त्वहरहर्देवा दुपनमत्युत ॥ नाधिकं तावता तुष्टः क्रियाश्च क्रेयथोचिताः ॥ १५ ॥ तथा तद्रा
ष्ट्रपालोऽगबहुलाश्व इति श्रुतः ॥ मैथिलो निरहं मान उभावप्यच्युत प्रियौ ॥ १६ ॥ तयोः प्रसन्नो भगवान् दा
रुकेणाह तं रथम् ॥ आरुह्य साकं मुनिभिर्विदेहान्प्रययौ प्रभुः ॥ १७ ॥ नारदो वामदेवोऽत्रिः कृष्णो रामोऽ
सितोऽरुणिः ॥ अहंबृहस्पतिः कण्वो मैत्रेयश्च्यवनादयः ॥ १८ ॥ तत्र तत्र तमायां तं पौराजानपदानृप ॥ उप
तस्थुः सार्धं हस्ताग्रहैः सूर्यमिवोदितम् ॥ १९ ॥ आनर्त्तधन्व कुरुजांगलकं कमत्स्यपांचालकुंतिमधुकैकय
कोसलार्णाः ॥ अन्ये च तन्मुखसरोजमुदारहासस्निग्धेक्षणं नृपपुद्गलशिभिर्नृनार्यः ॥ २० ॥

ति ॥ १५ ॥ मिथिलस्य जनकस्य वंश्यो मैथिलः ॥ १६ ॥ प्रभुरेव स्वयं विदेहान्देशान्प्रययौ ॥ १७ ॥ कृष्णो व्यासः रामो भार्गवः अहंशुकः एवमा
दिभिः सह ॥ १८ ॥ १९ ॥ आनर्त्ताद्यर्णाताः तद्देशवर्तिनो नृनार्यः उदारहासं स्निग्धमीक्षणं यस्मिन् तत् दृशिभिर्नृनैः ॥ २० ॥